

10 JAAR

GROEN
PLUS

driemaandelijks tijdschrift GroenPlus • jaargang 5
oktober - november - december 2013 • erkenningsnummer P914557

ZILVER BLAD

<i>Veertig jaar feminisme in België</i>	2
<i>Mieke Vogels' seniorenbeleid, een toekomstvisie</i>	3
<i>Groen gaat voor een sterk welvaartspensioen binnen de eerste pijler</i>	4
<i>10 jaar GroenPlus: een terugblik</i>	5
<i>Wat doet GroenPlus voor Groen?</i>	7
<i>Fiets5daagse GroenPlus verwelkomt Ecolovrienden</i>	10
<i>Groene woordvoerders over ouderen</i>	11
<i>Het Europees Netwerk van Groene Senioren</i>	13
<i>In het vooruitzicht</i>	14

FEEST
EDITIE!

HERFST 2013

EDITORIAAL

Dit Zilverblad voelt dubbeldik aan en het telt ook 16 in plaats van 8 pagina's. We zijn dan ook in feeststemming, want GroenPlus bestaat dit jaar 10 jaar. En dat willen we aan zoveel mogelijk mensen, binnen en buiten Groen, kenbaar maken.

Uiteraard brengen we een terugblik op 10 jaar actieve GroenPluswerking. Maar daarnaast kijken we wat Groen voor ouderen betekent en wat GroenPlus binnen Groen nastreeft.

Deze zomer toerden we 5 dagen in en rond Antwerpen, wat niet enkel een bos Groene Pluimen, maar ook een schat aan foto's opleverde. Kijk met ons terug op dit mooie groepsmoment.

Dit Zilverblad krijgen ook al de 55-plussers die in het bestand van Groen als sympathisant of contact zijn opgenomen. Als je na het lezen van dit nummer zin krijgt om lid te worden... Achteraan staat hoe dat kan!

— DE REDACTIE

Veertig jaar feminisme in België

[VROUWENTRIBUNE]

Voor dit feestnummer beloofde ik de redactie een overwegend positief verhaal te brengen. Nu eens geen bijdrage over de onderdrukking van seksegenoten in Afghanistan of Indië... En laten wij dan ook niet foeteren tegen de leiding van de Koninklijke Belgische Voetbalbond: zij wilden namelijk zo graag dat de broekjes van de voetbalsters korter en sexier werden. Dat laatste resulteerde in positief nieuws: de sportvrouwen protesteerden zo luid dat 'the old boy' bakzeil haalde en haastig zijn verontschuldigen aanbood.

Onze kleindochters zijn sowieso mondig geworden. In dit deel van de wereld is de discriminatie van de vrouw in de laatste 40 jaar feminisme onmiskenbaar afgebrokkeld. Met als verheugend gevolg dat mijn 14-jarige kleindochter, op vraag van een journalist van 'Psychologies', antwoordde: 'Ik heb gehoord dat de meisjes in andere landen niet eerlijk behandeld worden. Sommigen mogen niet naar school. Maar in België komt dat allemaal niet voor.' Elisa had gewoon niet door waarover oma zich in het verleden zo druk had gemaakt. Zij is niet de enige! Ik stuit regelrecht op ongeloof, als ik getuig dat in het katholieke onder-

wijs vrouwen ooit hun diploma moesten opbergen wegens onverenigbaarheid met de huwelijkse staat. Nog een paar voorbeelden? Een gehuwde vrouw kon vroeger geen eigen bankrekening openen en haar wederhelft kon, zonder haar toestemming, haar hele hebben en houden te gelde maken.

Vrouwen hebben nieuwe thema's op de agenda geplaatst; ze hebben de politiek uit haar ivoren toren helpen halen en dichterbij de mensen gebracht. Ik durf zelfs luidop zeggen dat politicae voor machtspelletjes en ander gesjoemel immuun zijn. Recentelijk nam bij de 'founding mothers' het hoeragevoel spectaculair toe. Wij waren wat trots op Sabine (de Bethune) en Annemie (Turtelboom) voor de prominente rol die voor hen tijdens de kroonopvolging was weggelegd. Als voorzitter van de Senaat be leidde Sabine de vorst naar zijn troon en even daarvoor ondertekende Annemie, als minister van Justitie, het protocol. En of dat niet volstond, slaagden drie vrouwen erin om een twintigjarig arbeidsconflict op te lossen. Hun aanpak werd unaniem geprezen. Zelfs de ongepaste commentaar van Hugo Camps kon de pret niet bederven. In de Senaat werd re-

cent ook een wetsvoorstel goedgekeurd dat vrouwen het recht geeft hun familienaam door te geven aan hun kinderen. En de Orde van Geneesheren vervangt het woord 'geneesheer' door 'arts'.

Toegegeven het bilan van 40 jaar feminisme opmaken is, in dit kort bestek, onbegonnen werk. Het is voer voor uitgebreide masterstudies. We kunnen enkel vaststellen dat onze kleindochters overall hun kansen grijpen. Of ze nu filosofe cum laude of topzeilster willen worden, 'the sky is the limit'. Als vanzelf moet ik terugdenken aan onze eigenste Vera Dua. Hoe zij in 1995 scheep ging in de Stille Zuidzee, als protest tegen de atoomproeven aldaar. Die onderneming bleek ook niet zonder gevaar. En meteen vond ik dit een waardevolle afsluiter van een bilan dat al bij al positief is.

— LENA BURM

Mieke Vogels' seniorenbeleid, een toekomstvisie

De meesten onder ons herinneren zich allicht nog die uit de kluiten gewassen en welbespraakte 'madam' die voor het eerst in 1987 in het tv-journaal een fragment van haar discours in het parlement liet horen en zien. Ze droeg een keukenschort. Het CVP-zwaar-gewicht, Jean-Luc Dehaene, lachte groen. Agalev kwam de huiskamer binnen.

Ik ontmoet die dame met pit in het café van Antwerpen-Centraal. Een joviale kennismaking. Direct zitten we op dezelfde golflengte. Een krantenartikel vertelt dat de jongeren 'geen linkse hippies' meer zijn. N-VA en CD&V zijn samen goed voor meer dan 50%, maar ook 20% verkiest Groen. Die jongeren worden ooit senioren. 'Dat belooft', zegt Mieke. 'Nu zijn het onder andere de zuilen van de traditionele partijen waar veel senioren bij aangesloten zijn die het kiesgedrag van die mensen bepalen. Ze hebben het groene gedachtengoed overgenomen en gaan nu met de prijzen lopen.'

Het groene visionaire Groen-programma wordt (bijna) niet gelezen. Eind jaren '90 werden wij door de CVP systematisch zwartgemaakt. Wij roeiden en roeien nog steeds tegen de stroom in.

Het kiesgedrag bij de senioren is nu niet bepaald super groen. Dat is jammer, maar er is hoop. De invloed van de groene grootouders op hun kleinkinderen kan hier een grote rol spelen. Wij moeten dat beseffen.'

Problemen vroegtijdig oplossen

Of het seniorenbeleid in Vlaanderen de goede kant uitgaat? Samen met de gehandicaptenzorg is dit altijd haar stokpaardje geweest. 'Er ontbreekt een echte toekomstvisie. Nu blijven de senioren, nadat de kinderen het huis uit zijn, in die soms veel te grote woning. Ze doen een beroep op de thuiszorg en de georganiseerde personenverzorging. Later gaan ze naar het woon- en zorgcentrum, op het platteland nog dikwijls een georganiseerd broeinest voor CD&V-kiezers. Gesubsidieerde mantelzorg kan ook. Dat gebeurt dan op vrijwillige basis, doorgaans door de kinderen. Die toestand is dikwijls verre van rooskleurig.'

Is er dan een andere oplossing? 'Natuurlijk. Veel problemen zouden vroegtijdig kunnen worden opgelost door, eens de kinderen het huis uit zijn, vroegtijdig de overstap te maken vanuit die te grote woning, die dan vrijkomt voor gezinnen met kinderen, naar een kleinere aangepaste woning. Minder praktische problemen, minder energiekosten, praktisch

en aangenaam wonen, dus. Daar kunnen die senioren dan veel langer leven zonder of met heel weinig gesubsidieerde hulp. Ook die overstap kan gerust gesubsidieerd worden, want de kosten voor het bouwen van rusthuizen swingen nu de pan uit.

Het einde van de vergrijzing?

Trouwens, er zal straks een wanverhouding ontstaan tussen vraag en aanbod.'

Zelf geloof ik niet dat de vergrijzing nog exponentieel zal toenemen. Mieke beaamt dat. 'De ouderen van vandaag zijn door het leven gehard al van kindsbeen af en zijn dus intrinsiek sterk. Te veel kinderen van nu eten ongezond, bewegen te weinig en bouwen dus te weinig kracht op.'

We nemen afscheid van elkaar en van een deugddoend gesprek.

Als ze straks de actieve politiek vaar-

wel zegt, zal ze zich blijven inzetten voor de senioren. Eerst een sabbatjaartje, is de raad die ik haar nog meegeef. *Mieke, bedankt!*

— JORIS WILLAERT

Groen gaat voor een sterk welvaarts- pensioen binnen de eerste pijler

Wouter De Vriendt, heb jij aanwijzingen dat we in de richting gaan van een 'leefbaar' pensioen voor iedereen. En zo ja, wat wijst daarop?

Niet direct, nee. Ook al heeft Groen een plan dat iedereen een waardige oude dag kan bezorgen. Maar laat ik even de huidige situatie uitleggen.

Af en toe verhoogt de regering de pensioenbedragen, door kleine welvaartsaanpassingen aan bv. het minimumpensioen, of de IGO, de Inkomensgarantie voor Ouderen. Het beschikbare bedrag hiervoor werd voor 2103-2014 echter met 40% verminderd...

Feit is dat de bestaande minimumsystemen, of afhangen van de loopbaanduur, of onder de armoedegrens liggen, of nog via een ingewikkelde procedure moeten aangevraagd worden. Die 'verhogingen' hebben dus niet het beoogde resultaat, zodat 1 op 4 ouderen het moeilijk heeft om rond te komen. Onze buurlanden scoren op dat vlak heel wat beter.

Maar je had het over een Groen voorstel ter verbetering...

Met name denken we dus aan een basispensioen voor iedereen, gekoppeld aan een werksupplement afhankelijk van het aantal loopbaanjaren. Dat basispensioen is een automatisch recht, onafhankelijk van de loopbaanduur. Het ligt op de armoedegrens van € 1.000 voor alleenstaanden en van € 750 voor en per samenwonende. De kost van € 2 miljard is betaalbaar, want bepaalde afgeleide pensioenrechten, zoals echtscheidings- of overlevingspensioenen, zijn niet langer nodig. Ook het laten meetellen van gelijkgestelde periodes is niet meer nodig. Het basispensioen dekt immers al een stuk in tegen het armoederisico. Ons voorstel vereenvoudigt ook de administratie.

Wat is er volgens jou (meer) nodig om de pensioenen betaalbaar te houden?

Vragen we ons eerst af welke pensioenen we willen. Een minimumsysteem gegarandeerd door de overheid, met voor sommigen daarbovenop een aanvullend pensioen in fondsen, volledig afhankelijk van de beursresultaten? Of een sterk welvaartspensioen binnen de eerste, wettelijke pensioenpijler, waarvoor de overheid zich garant stelt?

Groen kiest voor het laatste. Dat betaalbaar houden kan, door extra middelen te zoeken. Langer werken (meer sociale bijdragen!) aanmoedigen, maar dan wel met aandacht voor het werkbaar maken van die langere werkdur. En ook door meer rekening te houden met het aantal loopbaanjaren i.p.v. met een vaste pensioenleeftijd; wat veel eerlijker is tegenover lager opgeleiden en zware beroepen.

Verder een alternatieve financiering van de sociale zekerheid, met rechtvaardiger belastingen uit vermogenswinst of uit de meeropbrengst van de strijd tegen de fiscale fraude. Maar ook door het schrappen van excessen, als de fiscale steun voor individueel pensioensparen. Schaarse overheidsmiddelen moeten we immers

oordeelkundig gebruiken.

Wie zijn in het pensioendebat je medestanders?

Voor de teksten van ons Impulscongres hebben we ons laten inspireren door tal van experts en academici. Een volledig overzicht vind je op www.impulscongres.be. Medestanders in onze nadruk op het werkbaar maken van langer werken vinden we bij hen, maar ook bij consultancybureaus die werkgevers adviseren. Een modern HR-beleid is nu al bezig om oudere werknemers gemotiveerd aan de slag te houden. Vakbonden en welzijnsorganisaties zitten ook op onze lijn, als het gaat om voldoende sterke pensioenen. Uiteraard is ook GroenPlus een belangrijke bondgenoot, gelet op jullie netwerken naar ouderen toe.

— WALTER DECOENE

Ingelijst binnen het kader van de geschiedenis... GroenPlus te gast in het historische kader van de Brugse Sint-Sebastiaansgilde.

10 oktober 2003. GroenPlus is een feit. De founding fathers en mothers poseren voor Chapo, de vaste stek van Groen Antwerpen.

De boog kan niet altijd gespannen staan. Na een lekkere maaltijd uitwaaien op de voorplecht van de 'Normandie', net voor een geleide wandeling in de duinen.

een terugblik

Je kan er niet om heen: zonder de Antwerpse Groene Senioren zou er van GroenPlus nooit sprake zijn geweest. Nog voor Hugo Van Dienderen de tijd rijp vond om nationaal een groene ouderenwerking op poten te zetten, had hij in 2000 in Antwerpen als politiek secretaris al een levendige ouderenwerking opgestart.. Kort nadat GroenPlus was opgestart, zond het al een van zijn zonen uit om ook provinciale kernen op te richten. Bert Weyts zocht eerst de kust op en aangemoedigd door een frisse zeewind ontstond GroenPlus West-Vlaanderen. Violette Van Steelandt werd er de eerste zelfverzekerde voorzitter van. Iets moeilijker lag de start in Oost-Vlaanderen, maar ook daar sloeg de vlam uiteindelijk in de pan. Sylvain Lockfeer en zijn ploeg houden ze sindsdien brandend. Toen kwam Antwerpen, waar voorzitter Rony Van Oosterwyck voor een eerste verjonging zorgde. Ook dat is belangrijk in onze groene ouderenwerking. In Limburg deden we verwoede pogingen –tot drie keer toe sprongen we er samen de fiets op!- maar de politieke conjunctuur was ons tot nu toe niet welgevallig. Vlaams Brabant dan. Ook daar ligt potentieel, maar het is nog wachten op wat coördinatie. Een Groene Pluimentocht in 2014 zou er heel wat kunnen losmaken.

Aandachtig luisterend, én reagerend tijdens 'Actief ouder worden', een studiedag georganiseerd door de Vlaamse Ouderenraad.

Solidair met andere actievoerders. GroenPlus springt Natuurpunt Hobokense Polder bij, dat ijvert voor een 'Groene Petrol'.

GroenPlus reikte in de afgelopen jaren Groene Pluimen uit aan een aantal bio-bedrijven, maar vroeg zich tijdens een studiedag ook af of de sector ook voldoende kansen krijgt.

GroenPlus houdt de founding fathers en mothers van de groene beweging in eer. Foto van oud senatrice Marjet Van Puymbroeck verscheen in een uitgave waarin GroenPlusers vertellen waarvoor ze zich inzetten.

Op de Antwerpse Groenplaats komt GroenPlus op voor schone binnenlucht, op dat moment een probleem waar nauwelijks aandacht voor bestaat.

Aandacht voor de sociale problematiek in Waals-Brabant. GroenPlus wipt over de taalgrens en brengt o.a. een bezoek aan Tubize. Hier poseert de groep, samen met enkele Ecolo+, in Rebecq.

GroenPlus en Ecolo+ zien mekaar in de Contactgroep, een overlegforum opgericht door wijlen Ludo Dierickx. GroenPlusEcolo brengt ook politiek getinte bezoeken. Hier aan het Waals Parlement, waar het door voorzitter Emily Hoyos ontvangen wordt.

Genieten van een rustpauze, hier na een wandeling in natuurgebied, tijdens een vijfdaagse op en over de taalgrens, tussen West-Vlaanderen en Henegouwen.

GroenPlus heeft ook aandacht voor kunst, cultuur en geschiedenis. Hier mag Gentenaar Paul Patàer een bezoekersgroep verwelkomen in de Arteveldestad.

Buccolisch moment tijdens een drankpauze in het golvende Pays des Collines, waar GroenPlus te gast was van 'Les Marcheurs du Mercredi'.

Winnaar prijs Groene Senioren maakt werk van gezondheidsvoorlichting

"Ik zie het als mijn plicht"

Professor dokter Louis Denis heeft de vierde prijs Groene Senioren gewonnen. De man is directeur van het Oncologisch Centrum Antwerpen en houdt zich bezig met gezondheidsvoorlichting.

Berchom
Professor Louis Denis (72) krijgt ontvankelijk de erkenning beschouwen. "Ik heb al veel prijzen gewonnen, maar meestal wetenschappelijke. Deze maatschappelijke prijs doet mij veel meer plezier." Louis Denis wint de prijs omdat hij zich, volgens de organisatie, op sociaal vlak onderscheidt met OCA, het Oncologisch Centrum Antwerpen waarvan hij directeur is. Het OCA heeft zich bezig met gezondheidsvoorlichting en preventie. De professor is ook voorzitter van de patiëntenraad Wij Chik. Daarnaast wil hij de voor-

Louis Denis, winnaar van de vierde prijs Groene Senioren, in het 98

Soms haalde een actie ook de krant. Dat was het geval met de huldiging van prof. dokter Denis, die voor zijn verdiensten als oncoloog een 'Semini' ontving.

De Antwerpse Groene Senioren hielden het bij Groene Sterren. Ze bekeken de werking van de Antwerpse OCMW-dienstencentra. De vijf meest performante kregen een ster.

GroenPlus ontmoet ook geregeld mandatarissen en politici. Hier ontvangt Elke Van den Brandt een afvaardiging tijdens een bezoek aan het Brussels Parlement.

Groene aanwezigheid tijdens biomarkten e.a. natuurmanifestaties. GroenPlus geeft het voorbeeld en zet een eigen standje op tijdens een biomarkt in het Antwerpse Berlaar.

Tijdens de fiets- en wandeltochten reikt GroenPlus niet enkel pluimen uit, de deelnemers hebben ook oog voor cultuur en industriële archeologie.

GroenPlus schuwt het ernstig overleg niet. Maandelijks vergadert het GroenPlusbestuur in Brussel, af en toe zelfs in een rotonde van het Parlement.

Wat doet GroenPlus binnen Groen?

De positie van GroenPlus binnen Groen is niet direct duidelijk geweest. Nu nog stellen sommige partijleden zich daar vragen bij. Reden genoeg om een aantal actieve GroenPlusers aan het woord te laten. Zij vertegenwoordigen een veelvoud van de ouderen die zich met de toekomst van morgen inlaten.

Mensen verwennen met een natje en een droogje

Gina Verstraeten, jij behoort tot de stille, maar heel actieve krachten achter de schermen. Zelf heb je bv. niet deelgenomen aan onze Antwerpse Fietsvijfdaagse, maar je hebt wel toegekeken. Wat waren je indrukken?

Ik had wel graag meegefietst, maar zoals je misschien weet zijn wij nog verantwoordelijk voor drie kleuters van 4 en 5 jaar. Dus liet mijn 'programma' me niet toe om mee te fietsen. Dat belet niet dat ik met veel plezier de mensen heb verwend met een natje en een droogje bij vertrek en aankomst. Het is me daarbij weer eens opgevallen dat GroenPlus een vrolijke bende is die mooi aan elkaar hangt.

Vind jij dat we met GroenPlus te veel vergaderen en te weinig aandacht besteden aan festiviteiten die een mens deugd doen?

Van te veel vergaderen heb ik geen weet. Ik kan er ook nooit aan meedoen, want mijn kids gaan voor alles, ook voor vergaderingen van GroenPlus. Als jullie in de namiddag vergaderen moet ik al na een uurtje afhaken omdat het tijd is om mijn kleppers van school af te halen.

Waarom moet GroenPlus de komende 10 jaar mee aandacht besteden?

Volgens mijn bescheiden mening zijn jullie heel goed bezig. Doe zo voort, zou ik zeggen.

Alles draait op een sterk dagelijks bestuur

Remi Cansse, van het Oost-Vlaamse Schorisse belandde je 10 jaar geleden in het West-Vlaamse Brugge. Je werd lid van Groen en nam ook verantwoordelijkheid op in het bestuur.

Inderdaad, van de ecologische strijd in het landelijke Schorisse belandde ik in de stedelijke politieke arena. Momenteel ben ik ongeveer 10 jaar bij Groen actief. Verkiezingen, poll comités, bestuursfuncties allerhande zijn mij te beurt gevallen. Ik heb de ervaring uit mijn ecologische periode ingebracht in de politieke groep. Het is mijn overtuiging dat buiten de gemeenteraadsleden en andere bestuursleden er vooral een sterk dagelijks bestuur moest zijn. Een voorzitter, secretaris en een penningmeester moeten ervoor zorgen dat de juiste lijnen worden uitgezet en opgevolgd. Ongeveer 5 jaar heb ik deel uitgemaakt van zo'n trio, waarbij ik afwisselend alle functies heb uitgeoefend. De living was al die tijd -met toestemming van Mia!- onze vergaderruimte. Dat was niet alleen praktisch, het gaf ook een zeer goed gevoel. Het voorzitterschap gedurende één jaar was misschien wel de zwaarste klus. De uitsluiting -via de politieke raad- van een van onze gekozenen heeft mij toen zwaar aangegrepen. Gelukkig is daarvoor in de groep een nieuwe dynamiek ontstaan.

Wat wil je verder nog voor Groen betekenen?

Voor het ogenblik houd ik het ledenbestand bij. We zijn er in Brugge in geslaagd om in een paar jaar van 98 naar 161 leden te gaan. Niet alleen mijn verdienste, maar de niet betalende leden tracht ik toch via de telefoon te overtuigen om met hun lidmaatschap Groen te ondersteunen. Veelal helpt een beetje opdringerigheid, maar ik respecteer natuurlijk ieders keuze. En in november liggen er weer eens 1.000 kranten klaar om gepost te worden...

Voeling houden met lokale groepen

Elka Joris, jij hebt net de coördinatie van een succesvolle Groene Pluimentocht achter de rug. Hoe kijk jij aan tegen 10 jaar GroenPlus?

Het bijeenbrengen van 'ouderen' binnen de partij vond ik een belangrijk en vooruitziend initiatief. Immers, de bevolkingscijfers van ouderen namen toen al meer en meer toe. En met die toename ook het aantal specifieke noden. De meeste jongere leden van Groen hadden daar niet dadelijk zicht op. Als bevoorrechte getuige kent GroenPlus die noden uit eigen ervaring. Ik ben blij dat ik kan terugblikken op 10 jaar actie, om in het programma van Groen een aantal eisen op te nemen die ouderen aanbelangen.

En is het werk daarmee af?

Natuurlijk niet, want de meeste ouderen beseffen niet dat het juist de partij Groen is die maatregelen naar voor schuift om de gezondheid van ouderen en kinderen te beschermen. Hen daarop wijzen en aansporen om Groen te versterken, acht ik onze belangrijkste opdracht.

Met onze Groene Pluimentochten versterken we natuurlijk de netwerking en tonen we ons op het terrein. Maar daarnaast: vergaderen we niet wat veel?

De contacten tijdens de maandelijkse nationale vergadering zijn zeker nodig. Toch vind ik dat we tijdens die bijeenkomst te weinig 'voeling' hebben met wat er gebeurt in de lokale groepen. Er blijft nauwelijks tijd om acties en gebeurtenissen toe te lichten en ervaringen uit te wisselen.

Is er nog iets waar we aandacht moeten aan besteden?

Onze bezorgdheid moet ook gericht zijn op continuïteit: 'verjonging' in de GroenPlusrangen is noodzakelijk om onze werking te activeren. En die werking is na 10 jaar nog altijd nodig, want té veel ouderen hebben nog niet door dat Groen voor hen de beste keuze is!

Ook oog hebben voor nog beroepsactieve senioren

Lieve Parmentier, jij vervangt tijdelijk de nog studerende Anne Mertens in de gemeenteraad. Beperkt dit je tussenkomsten, of biedt het juist extra kansen?

Na zoveel actieve jaren mag ik wel zeggen dat ik doordrongen ben van de groene gedachte. Maar eerlijk gezegd denk ik niet dat mijn leeftijd of mijn lidmaatschap van GroenPlus een voor- of een nadeel vormen. Door actieve deelname aan o.a. de Seniorenraad, 11-11-11 en de Adviesraad Lokale Economie, maar ook door vrijwilligerswerk heb ik veel mensen (kiezers) leren kennen. Dat draagt ertoe bij dat ik als oppositielid gerespecteerd wordt. Ook als sterke fractie (o.l.v. leiding van Stefaan Van Hecke) voeren we stevig en vaak constructief oppositie.

Julie gemeenteraad telt 11 vrouwen en 18 mannen. Tellen die vrouwen ook mee in het debat?

In het schepencollege zit 1 vrouw tegenover 6 mannen. Maar het aantal vrouwen in de raad gaat in stijgende lijn. Bij ons (Agalev-Groen) is er altijd een mooi evenwicht geweest. En voor de toekomst hebben we er, met Isabel Thys, nog een jong vrouwelijk talent bij gekregen. Zelf ben ik altijd feministe (en zelfs Dolle Mina) geweest, maar de dag van vandaag denk ik dat het heel moeilijk is, jonge vrouwen die werken én een gezin hebben, als vrijwilliger aan te trekken.

Naast raadslid ben je ook secretaris van GroenPlus Oost-Vlaanderen. Julie zijn goed bezig, maar (hoe) kan de werking nog verder worden uitgebouwd?

In onze werking zoeken we een evenwicht tussen activiteiten die specifiek seniorengericht zijn en andere waarmee we een ruimere groep beogen. Om ook de beroepsactieve GroenPlusers te bereiken organiseren we activiteiten 's avonds. Sommige mensen van ons GroenPlusbestuur hebben heel veel ideeën, maar om die uit te voeren zijn we nog met veel te weinig...

Voor een kwaliteitsvol leven in de herfst van ons bestaan

Paul Pataer, jij was vroeger een koele minnaar van GroenPlus. Intussen heb je je mening wel wat bijgesteld. Vertel eens.

Ben ik niet langer een koele minnaar van GroenPlus? Toch wel... maar koele minnaars zijn in staat tot veel genegenheid. Misschien ben ik zelf nog te actief en te sportief bezig zodat ik me bij leeftijdsgenoten – mensen op leeftijd! – niet zo goed thuis voel. In die kringen is men soms geneigd te mijmeren over de goede oude tijd en zich te ontpoppen tot een belangengroep van 3de en 4de leeftijden.

Wie de activiteiten van GroenPlus kritisch bekijkt, zal merken dat hiervoor bij GroenPlus alsnog weinig gevaar bestaat, maar goed: welke opdrachten zie jij verder voor GroenPlus?

GroenPlus kan zich daartegen verweren door het brede spectrum van het politieke debat ter harte te nemen, met inbegrip van onderwerpen die Jong Groen op zijn agenda zet. GroenPlus is o.a. zinvol om de ouder wordende bevolking uit te leggen dat ons basisprogramma van groot belang is voor een kwaliteitsvol leven in de herfst van hun bestaan. Misschien kan GroenPlus ook met wat meer afstandelijkheid het politieke leven opvolgen. De waan van de dag kan ons iets meer gestolen worden.

Je leidt ook mee de contactgroep GroenPlusEcolo. Wat mogen we daar nog van verwachten?

De contactgroep wil waken over een essentieel groene idee: zoals er grenzen zijn aan de groei-economie, zo zijn er grenzen aan het nationalistisch collectief egoïsme. Dit koninkrijk is een ideaal labo waarin een interculturele verbondenheid kan worden uitgetest en aangemoedigd; verbondenheid die model zou kunnen staan voor Europa. Als groenen dit niet met verve kunnen uitdragen, dan is het echt om te wanhopen. De contactgroep hoopt ouderen en jongeren binnen de groene beweging te overtuigen om op die kar te springen.

GroenPlusers nemen makkelijk verantwoordelijkheid op

Marjet Brangers, we bewonderen de energie waarmee je als voorzitter Groen Antwerpen blijft leiden. Je combineert dat ook nog met een mandaat als OCMW-raadslid. Wat kunnen GroenPlusers meer dan andere senioren (en dan sommige jongeren)?

Ik merk dat Groenen – en dan zeker de GroenPlusers – makkelijk verantwoordelijkheid opnemen en zich engageren in verenigingen als Natuurpunt, 11.11.11, Wereldwinkel e.a. Bij Groen geven we dus niet enkel kritiek, we proberen er zelf ook iets aan te doen. GroenPlusers zijn in zekere zin bevoorreed, omdat de gezinsdruk (de combinatie werk/privé) vermindert. Actief zijn in de partij, als lid van de PORA (de Politieke Raad, het parlement van de partij), als regiovoorzitter..., in combinatie met een mandaat heeft me altijd sterker gemaakt. Binnen en buiten de partij ontmoet je bv. tal van mensen met wie je ervaringen kan uitwisselen.

Waarom zouden ouderen voor Groen moeten kiezen?

Als wat meer mensen zouden nadenken over de toekomst van hun kleinkinderen zouden ze allemaal op Groen stemmen! Dat moeten we uitgelegd krijgen. Wat kan daarbij aangewend worden? De seniorenfolder van de vorige verkiezingen was een goed voorbeeld.

Welke opdrachten zie je verder nog voor GroenPlus?

Ik vind dat GroenPlus moet doorgaan met zijn acties. Aanwezig zijn op biomarkten, fiets- en wandeltochten organiseren en her en der goodwill creëren door Groene Pluimen uit te reiken. Kortom, zichtbaar zijn en laten zien dat 'ouderen' ook nog iets te vertellen hebben. We moeten er ook op toekijken dat ouderen zichtbaar op de lijsten staan en dat we in de verschillende partijorganen vertegenwoordigd zijn. Provinciaal hoop ik nog altijd een permanente georganiseerd te krijgen in de Chapo, bemand met een personeelslid en met vrijwilligers. Die laatste kunnen ook senioren zijn!

Een Pluimentocht in Vlaams-Brabant zie ik wel zitten

Paul Pues, sinds we je eerder voor het Zilverblad interviewden ben je schepen geworden en heeft Oud-Heverlee ook een ander college gekregen. Welke groene accenten leg je als GroenPlusser?

Voor ons GroenPlusers is het belangrijk dat onze ouderen zo lang mogelijk in hun oude vertrouwde omgeving kunnen blijven wonen en dat vereenzaming geen kans krijgt. Daar werken we aan. Het project "Buren voor Buren", waar vrijwilligers minder actieve senioren op regelmatige basis gaan bezoeken, is opgestart. Verder zitten we op schema wat het Woonzorgcentrum 'De Kouter' betreft. Tegen het einde van de legislatuur moet het centrum operationeel zijn. Alles gebeurt in samenspraak met een echt wel zeer actieve Seniorenraad. Zo bezoeken zij ondermeer andere zorginstellingen om er de beste ideeën op te pikken.

Vlaams Brabant organiseerde nog nooit een Groene Fiets- of Wandeltocht. Zo'n tocht ademde elders een frisse dynamiek uit. Hoe kijk jij aan tegen zo'n tocht, in 2014 of 2015, gecoacht door GroenPlus en uitgewerkt door Vlaams Brabant?

Zo'n Pluimentocht zie ik wel zitten, ja. Ik weet er weinig over, maar was wel aanwezig bij de uitreiking van een Groene Pluim aan Piet De Becker, conservator van "De Doodse Bemde". Ik veronderstel dat tijdens zo'n meerdaagse fietstocht verschillende pluimen worden uitgereikt. Liefst houd ik het op 2015, want we zitten echt nog tot over onze oren in de vergaderingen om alles opgestart te krijgen.

Hoe kijk je aan tegen 10 jaar GroenPlus? Hoe kunnen we er samen mee doorgaan?

De vraag is een beetje te herleiden tot: 'Hoe bereiken we mogelijk geïnteresseerden buiten onze beperkte groene kring?'. Ik weet er ook niet zo direct een antwoord op. Misschien moeten we de koppen eens bij mekaar steken voor een opzichtige actie die door de media wordt opgepikt... Het lijkt me in alle geval geen gemakkelijke oefening.

Wie zich wil engageren, krijgt bij GroenPlus alle kansen

Anne Mie De Scheemaeker, we hebben je nog net bij de lurven voor je met een medische delegatie naar Marokko vertrekt. Wat dacht jij toen je voor het eerst van GroenPlus hoorde?

Ik was indertijd aanwezig op de bijeenkomst waar de eventuele oprichting van GroenPlus West-Vlaanderen werd voorgesteld. Maar toen wilde ik daar helemaal niet aan meewerken. En wel om twee redenen: 1. Ik had nog mijn professionele activiteiten en 2. Ik vond 55 jaar echt te jong om bij de groep senioren genoemd te worden. Pas toen ik met pensioen ging en 60 jaar werd, kon ik me verzoenen met een lidmaatschap van GroenPlus en was ik ook bereid om daar een taak op te nemen.

Welke troeven heeft GroenPlus om ouderen te winnen voor Groen?

Het beschikken over 'tijd' is zeker een belangrijk hulpmiddel om aan politieke werking te doen. Wie altijd actief was en zich verder wil engageren, krijgt daarvoor bij GroenPlus ruime kansen. Als ouderen kunnen we terugvallen op onze ervaring, maar denken we ook toekomstgericht. De kwaliteit of de problematiek van onze leefomgeving voelen we intens aan. Als jonge senioren worden we geconfronteerd met een dubbele benadering: enerzijds, wat is belangrijk voor de kleinkinderen, via onze kinderen; anderzijds, wat is belangrijk voor bejaarden, via onze ouders. Da's een unieke positie.

GroenPlus bestaat nu 10 jaar. Welke opdrachten zie jij voor de komende jaren?

Als opdracht zie ik vooral een goede samenwerking met de jongeren en met de partijtop. Het belang van onze inbreng moet duidelijk beseft worden. Wij vertegenwoordigen immers de grootste groep stemmers.

Positieve invloed van opbouwwerker is al merkbaar

Ivo Thys, je zit nu, als GroenPlusser, al 9 maand in de gemeenteraad van Riemst. Word je daar gerespecteerd als 'oudere' en kan je er met meer gezag iets bepleiten?

Na 6 jaar afwezigheid zit ik terug in de oppositie. Tussenin was ik schepen met heel wat bevoegdheden. Dat betekent dat ik meestal weet waar de klepel hangt en dat ik moeilijke vragen kan stellen aan het schepencollege. Respect, wat is dat in de politiek? De collega's uit de oppositie reageren anders dan de meerderheid, want voor hen ben je de luis in de pels. Eerlijk gezegd, ik zit als oudste raadslid niet echt te wachten op respect. De sterkste troef van een gemeenteraadslid is zijn recht om agendapunten toe te voegen aan de agenda. Daar maak ik gretig gebruik.

Kan je dit verduidelijken met een voorbeeld?

Recent stelde ik voor om tijdens de komende legislatuur geen gasboetes in te voeren en de gewone juridische wegen te bewandelen. Daar stemde de meerderheid mee in, zodat Riemst vermoedelijk ook juridisch de eerste Vlaamse gemeente zonder gasboetes is.

GroenPlus scoort in Limburg vrij zwak. Verschillen Limburgers te veel van mekaar, om samen iets op te zetten of zijn er andere redenen?

Zonder veel mandatarissen heeft Groen Limburg tot nu toe vooral op vrijwilligers gedraaid. Onlangs is daar verandering in gekomen door de aanstelling van een opbouwwerker. Zijn invloed is al merkbaar aan het enthousiasme van de lokale kernen. Misschien kunnen we binnenkort ook een actieve GroenPluswerking opstarten.

Hoe kijk je zelf aan tegen 10 jaar GroenPlus?

In de 6 jaar dat ik actief ben bij Groen is mij vooral het enthousiasme van de GroenPlusers opgevallen. Ik ken geen andere partij waarin de senioren zo actief en bezielend tewerk gaan. Groen is de partij die het best beseft dat ouderen een kritischer kiezerspubliek vormen. Voor GroenPlus ligt er dus nog werk op de plank.

Fiets5daagse GroenPlus verwelkomt Ecolovrienden

Elk jaar minstens één fiets-of wandelvijsdaagse, het behoort tot de GroenPlus-traditie. Als daarbij, door het uitreiken van Groene Pluimen, ook aan netwerking wordt gedaan, mag je gerust van een sterke formule spreken. Dit jaar verwelkomden we in Antwerpen ook zes groene vrienden die we in het Henegouwse Frasnes-lez-Anvaing leerden kennen. Het werd een geslaagde verbroedering die Groen kan inspireren.

Groene woordvoerders over ouderen

“Wat heeft Groen in petto voor ouderen?” Deze vraag stelde ik op het Zomerweekend aan de voorzitter van Groen en Jong Groen, aan de aanwezige parlementsleden en aan onze Brussels staatssecretaris. Volgend jaar zullen immers 39 % van de kiezers plus 55 zijn. En bij vorige verkiezingen stemde van de ouderen maar een 3 % op Groen. Er mag dus gerust wat meer aandacht zijn voor de steeds groter wordende groep oudere kiezers.

— HUGO VAN DIENDEREN, VOORZITTER GROENPLUS

Wouter Van Besien
voorzitter Groen

“Wij zijn vooreerst voor een basispensioen dat iedereen uit de armoede haalt. Als je veel gewerkt hebt, krijg je een hoger pensioen. Zowel ouderen als kinderen zijn heel gevoelig voor luchtvervuiling en lawaai. Daarom willen we vervuilende auto's uit de woonwijken. Veel vijftigplussers verstrekken zorg aan hun ouders, bijvoorbeeld. We willen meer waardering voor de mantelzorgers en investeren in zorginstellingen.”

Elke Van den Brandt
ondervoorzitter Groen

“We willen een land waar het fijn is om jong te zijn. Waar creches zijn. Waar het leuk is om te spelen en waar je oud wil worden. Waar je als oudere een plek hebt in de maatschappij om je te ontplooiën. Wat goed is voor jongeren en voor ouderen, is goed voor iedereen.”

Annemie Maes
Brussels parlementslied

“Ik pleit voor het recht op traagheid voor iedereen en zeker voor ouderen: trage wegen, voetpaden, fietspaden, rustige buurten, kleine groene parkjes met zitgelegenheid. Andere partijen zijn daar in woorden ook wel voor, maar kiezen toch voor een parkeerplaats. Wij gaan als enigen volop voor die traagheid.”

Bart Caron
Vlaams volksvertegenwoordiger

“Voor Groen hebben ouderen zoals iedereen recht op een kwaliteitsvol leven. Dat is een verschil met andere partijen. Voor ons is het niet alleen het economisch presteren dat telt. Groen is de enige partij die durft vragen aan de samenleving, aan de actieven, aan de vermogenden om bij te dragen voor een menswaardig pensioen. Onafgezien van de levensloopbaan van mensen.”

Bart Staes
Europees parlementslied

“De vergrijzing is niet alleen een Vlaamse of Belgische uitdaging, maar een Europese. De Europese Groenen willen dat de goede voorbeelden om met vergrijzing om te gaan in alle 28 lidstaten worden ingevoerd. Dikwijls zijn het Scandinavische modellen. Overigens hebben oudere mensen interessante ervaringen die naar jongeren kunnen worden doorgegeven.”

Björn Rzoska
Vlaams volksvertegenwoordiger

“Wij zijn als enige partij voor een basispensioen van €1000/maand voor alleenstaanden. Zo hebben alle ouderen een pensioen boven de Europese armoedegrens. We hebben veel aandacht voor mobiliteit. Dankzij nieuwe woonvormen zoals kangoeroewonen kunnen ouderen lang in hun vertrouwde milieu blijven. We ijveren voor gezonde lucht. Hebben ouderen er dan geen voordeel bij om voor Groen te kiezen?”

Bruno De Lille

Brussels staatssecretaris

"In Brussel zijn ouderen als vrijwilligers onmisbaar in allerlei verenigingen van cultuur en sport. Brussel is een heel grote stad met veel mensen. Maar heel wat mensen zijn eenzaam. Verenigingen kunnen daar veel tegen doen. Ik wil verder van Brussel een toegankelijke stad maken. Daarvoor vertrek ik van ouderen, van mensen met een beperking. Van kinderen ook. Zij zijn onze maatstaf. Als de stad toegankelijk is voor hen, is ze dat voor iedereen."

Dirk Peeters

Vlaams volksvertegenwoordiger

"Onze lokale mandatarissen zetten zich in voor een groene leefomgeving. Dat is volgens wetenschappelijk onderzoek heel goed voor de gezondheid. Ouderen hebben daar veel baat bij, omdat ze veel in hun eigen buurt verblijven. Ze hebben ook baat bij onze inspanningen voor verkeersveilige buurten. Inspanningen voor een groene en veilige leefomgeving voor ouderen zorgen meteen voor een goede sociale mix."

Eva Brems

volksvertegenwoordiger

"Ik bekijk de wereld door de lens van de mensenrechten. Er zijn specifieke rechten voor kinderen, voor vrouwen, voor gehandicapten... Maar ouderen hebben ook specifieke noden: erkenning van hun inbreng, respect voor hun autonomie, het recht om niet betutteld te worden, geen discriminatie... Het mag

niet dat alles geconcentreerd wordt op de economisch actieve bevolking. Het is echt iets voor Groen om in de verdediging van de ouderenrechten het voortouw te nemen."

Freya Piryns

senator

"Voor Groen speelt iedereen mee. Jong en oud hebben elkaar veel te bieden. Andere partijen beklemtonen bijna uitsluitend dat ouderen langer en meer moeten werken. Ouderen moeten tijd kunnen maken voor elkaar, voor anderen en voor hun kleinkinderen. We waarderen dat mensen voor hun eigen kleinkinderen tijd kunnen maken, dat dit niet allemaal moet worden uitbesteed. Dat is iets wat onze maatschappij warmer, leuker en beter maakt."

Hermes Sanctorum

Vlaams volksvertegenwoordiger

"Eén van onze grote aandachtspunten is gezondheid. De officiële gezondheidsnormen zijn helemaal niet aangepast. Kinderen zijn veel kwetsbaarder voor chemische stoffen, straling, fijn stof... Dat geldt ook voor ouderen. De normen moeten dringend aan die kwetsbare groepen worden aangepast. Daarvoor vechten we met Groen en de ouderen zullen daar wel bij varen."

Kristof Calvo

volksvertegenwoordiger

"Groen heeft heel wat te bieden aan ouderen, aan iedereen trouwens: een mooi programma, een sterke ploeg. Het allerbelangrijkst is dat wij een partij zijn die verbindt. Ouderen maken zich zorgen om hun pensioen nu, jongeren om hun pensioen morgen. Wij zoeken naar oplossingen zonder de generaties tegenover mekaar op te zetten. Bovendien hebben we een actieve ouderenwerking. Senioren die iets meer willen doen kunnen aan de slag bij GroenPlus."

Bram Van Braeckvelt

voorzitter Jong Groen

"Als er één partij is waar de generaties aan één zeel trekken, dan is dat Groen. Bij andere partijen hebben jongeren blijkbaar baat bij een generatie-clash. Ik ben er van overtuigd dat we samen moeten gaan voor een goed pensioen, voor huisvesting... Jongeren bouwen voort op de schouders van de ouderen die er bijvoorbeeld in de jaren 70 al op

wezen dat we onze grondstoffen aan het uitputten zijn. Als we als ecologische partij rechtvaardige belastingen kunnen innen, kunnen we goed zorgen voor iedereen. Als jongeren zijn we heel dankbaar voor de oudere generatie. Zij hebben in moeilijke omstandigheden een groene partij uit de grond gestampt."

Meyrem Almaci

volksvertegenwoordiger

"We hebben aandacht voor de mensen die het tempo van de markt en de samenleving niet kunnen volgen. Dat geldt voor kleine kinderen en voor senioren. Het is belangrijk tijd te maken voor solidariteit, om eenzaamheid aan te pakken. Groen vraagt aandacht voor diegenen die niet zo sterk voor zichzelf opkomen, voor diegenen die de markt

niet opmerkt. Zij moeten de maatstaf zijn en we kunnen leren van hen, omdat ze een hele geschiedenis met zich dragen."

Stefaan Van Hecke

volksvertegenwoordiger

"Groen besteedt heel veel aandacht aan openbaar vervoer. De overheden besparen veel op tram, bus en trein. Ze sabelen in het aanbod. Automaten komen in plaats van loketten. Dat is voor veel ouderen niet gemakkelijk. Wij willen meer investeringen, meer aanbod, meer kwaliteit tegen een aanvaardbare prijs.

Daar willen we keihard voor gaan."

Lukas Vander Taelen

Vlaams volksvertegenwoordiger

"Groen heeft veel te bieden aan iedereen. Het is fout een partij te vormen voor een bepaalde groep. Met ons Impulscongres hebben we veel aandacht voor pensioenen. Maar Groen heeft als ecologische partij een globaal beeld. Wij durven over alles spreken. Daarom ben ik er graag bij."

Nog een realisatie van GroenPlusers: het Europees Netwerk van Groene Senioren

Voorjaar 2005, Vera Dua woont een vergadering bij van GroenPlus waar ondergetekende het idee lanceert om, na de Antwerpse Groene Senioren (°1999) en GroenPlus (°2003) ook een Europees Netwerk van Groene Senioren op te richten. Vera is meteen enthousiast en wij –wijlen Ludo Dierickx, Mark Deckers, Walter Decoene en ikzelf– begonnen eraan.

Er kroop veel tijd in de voorbereiding en het duurde tot **7 december 2005** eer we, geholpen door Bart Staes, in het Europees Parlement Brussel, met ons European Network of Green Seniors van start konden gaan.

Bart had ons gewaarschuwd om niet ontgoocheld te zijn, mochten er maar 2 of 3 landen reageren. Het mat anders uit. Europese groene senioren uit Vlaanderen, Wallonië, Nederland, Luxemburg, Zwitserland, Oostenrijk, Duitsland en Engeland zakten naar Brussel af. Samen zetten we het waarom, het doel en de middelen op papier die we zouden aanwenden en we ondertekenden de **Declaration of Brussels**.

Geleidelijk aan kwamen Frankrijk, Zweden, Malta, Finland, Tsjechië, Spanje, Croatië en Ierland ons vervoegen. Nu klopt ook Griekenland aan de deur.

Het ENGSG schreef een Politiek Platform –**het ENGSG-Manifesto**– waarin het zijn

basisstreven vastlegde. Er werd ook besloten om tijdens EGP-councils en –congressen ook telkens met het netwerk samen te komen, om onze werking verder te verfijnen.

Ook bood dit de kans om een actueel thema uit ons Manifesto (samen met andere groenen) te bespreken tijdens een 'fringe meeting', een vergadering in de marge.

Tot op heden bespraken we zo'n 15-tal actiepunten. Verslagen hiervan werden doorgestuurd naar het EGP-committee in Brussel, met het dringende verzoek rekening te houden met onze bevindingen en aanbevelingen, bij het opstellen van het politieke programma van de Europese Groene Partij.

In 2008, tijdens de lentecouncil van de EGP in Ljubljana werd het ENGSG erkend als **Observer**, voor ons een stapsteen naar de latere erkenning als **EGP Elderly Wing**.

In 2009 werd het ENGSG een Internationale Vereniging Zonder Winstoogmerk.

Het ENGSG deed niet enkel politieke voorstellen, het ging ook tot actie over, zoals in Wenen, waar we in volle stadscentrum een klimaatactie met ijsberen opzetten. Of in Parijs waar een tiental vooraanstaande EGP-ers voor de camera van Jeannine Weyers uitlegden 'waarom senioren er goed aan deden op een groene partij te

stemmen'. Hugo Van Dienderen maakte er een mooie **ENGSG You Tube film** van die intussen al honderden views kreeg. 'European Seniors Go Green', te bekijken op: <http://goo.gl/jgyupb>

Daarnaast schreef het ENGSG ook een **White Paper 'An other Ageing for Europe'**, dat door de European Green Foundation werd uitgegeven en intussen o.a. ook in het Nederlands werd vertaald.

8, 9 en 10 november komt het ENGSG samen in Brussel, in het kader van de EGP-herfstcouncil. We nodigen alle geïnteresseerde groene senioren uit op die bijeenkomst. Heb je een basiskennis van Engels, wil je erbij zijn, of met ons samenwerken, geef dan een seintje aan Tony Cooreman, tonycooreman@telenet.be, of aan Walter Decoene, walter.decoene@telenet.be. Bezoek ook eens onze website: www.greenseniors.eu.

— TONY COOREMAN

In het vooruitzicht

10 jaar GroenPlus

Vrijdag 25 oktober 2013 van 10 u tot 17 u.

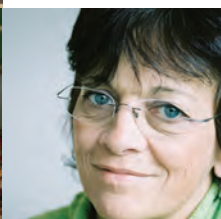
Geeroms

Durant

Van Puymbroeck

Op 10 oktober 2003 kwamen zo'n 70 ouderen van Groen bijeen in Chapo, Berchem en GroenPlus was geboren. 10 jaar later hebben we een stevige werking in de meeste provincies.

Die tien jaar mag gevierd worden!

In **Borgerhout** waar Agalev ontstaan is en er nu een progressief bestuur aan de macht is met stevige inbreng van Groen.

De **viering** vindt plaats in een school die jongeren kansen geeft, die elders niet aan hun trekken komen: 'de Brede School, het Keerpunt', Prins Leopoldstraat 51. En dat die jongeren wat kunnen zullen ze bewijzen. Zij verzorgen onze **feestmaaltijd** in buffetvorm.

Voordien hebben we **sofagesprekken**. Gastheer en GroenPlusvoorzitter **Hugo Van Dienderen** praat met:

- **Luc Lamote** over "zijn" school
- **Dirk Holemans**: Ouderen als bondgenoten voor het lange termijndenken van Oikos
- **Marjet Van Puymbroeck**, eerste groene senator: hoe kijkt zij naar de huidige generatie groene woordvoerders?
- **Jul Geeroms** voorzitter van de Vlaamse Ouderenraad: Suggesties voor het ouderenprogramma van Groen
- Met een **fotomontage** blikken we terug op die 10 jaar
- **Gyde Knebusch** zorgt voor een vleugje harpmuziek

En toespraken: wat hebben Groen en Ecolo in petto voor de ouderen?

- **Isabelle Durant** Europees parlamentslid van Ecolo
- Groenvoorzitter **Wouter Van Besien**

Na het feestmaal wandelen we met **districtsburgemeester Marij Preneel** en haar groene collega's: groene realisaties, plannen en uitdagingen in Borgerhout. Mensen die minder mobiel zijn krijgen een fotomontage over Groen en Borgerhout.

De festiviteiten eindigen met een **receptie** in het Borgerhoutse districtshuis.

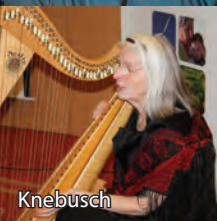
Van Besien

Holemans

Van Dienderen

Knebusch

Lamote

Preneel

Gent, de rebelse stad

Vrijdag 15 november 2013 van 14 u tot 18 u.

Hoe geraak je op de Korenmarkt?

Met het **openbaar vervoer**:

- vanuit station Gent-Sint-Pieters neem je tramlijn 1, richting Wondelgem Industrieweg (Flanders Expo), tot halte Korenmarkt.
- vanuit station Gent-Dampoort neem je op perron 3 buslijn 17, richting Drongen Station, tot halte Korenmarkt. (ook lijn 3, perron 1, richting Mariakerke Post en lijn 18, perron 3, richting Merendree, bieden soelaas)

Als je toch met de **wagen** komt, kan je terecht in de Sint-Michiels-parking.

GroenPlus Oost-Vlaanderen nodigt je uit voor een **wandeling door 'de Kuip'** (d.i. het Centrum) van Gent.

Je bent welkom op **vrijdag 15 november op de Korenmarkt**.

We starten om 14 en eindigen rond 18 uur.

De wandeling wordt rond 16 uur onderbroken om rustig te kunnen genieten van een Gentse versnapering.

Gids is **Paul Pataer**, in zijn jonge jaren begiftigd met een 'certificaat van bekwaamheid', als gids voor Oost-Vlaanderen. Nu nog faalt zijn geheugen nauwelijks. Zijn Gentse wortels zijn onbetwist en heilzaam...

De wandeling staat in het teken van '**Gent, de rebelse stad**'. Samen trekken we op zoek naar sporen van de bewogen geschiedenis van een dwarsliggende stad 'die ooit koningen deed beven'. In Gent werden door de eeuwen heen mensenrechten verdedigd, maar vaak ook geschonden. Reden tot fierheid, maar soms ook tot schaamte.

Voor hen die al die verhalen willen herkauwen, wordt een **avondmaal** geprepareerd in een pittoresk kader.

De wandeling wordt je gratis aangeboden, het avondmaal is betalend.

'Ruimte tussen dood en uitvaart'

Een titel die eruit springt. Omdat het over iets gaat wat ons vroeg of laat bezighoudt. Tjeu Leenders (1948) schreef er een verzorgd uitgegeven en sfeervol geïllustreerd boekje over. Als rouwbegeleider ontmoette hij in 15 jaar tijd meer dan 2.000 families. Daarbij stonden 'afronden' en 'oprecht beleven' centraal. Zowel intiem persoonlijke als praktische onderwerpen, als 'Voor altijd in ons hart' en 'Gesprek met de begrafenisondernemer' komen in het boekje voor.

Manu Keirsse getuigt:

'Ruimte tussen dood en uitvaart' is een excellent boek, rijk aan inhoud en ontroerend door de eenvoud. Veel mensen voelen zich in de dagen tussen het afsterven van een dierbare en de dag van de uitvaart ontredderd en wezenloos. Dit doe-boek helpt om de ontredde- ring van deze eerste momenten om te zetten in zingeving en verbondenheid.'

'Ruimte tussen Dood en Uitvaart', met illustraties van Pieter-Jan Peeters, is uitgegeven door v.z.w. 'De Zeven Eiken'. Het is verkrijgbaar via de boekhandel of via de uitgeverij.

Info: www.dezeveneikenvzw.be

Sorry, dames...

Met één (1) nieuw redactielid zijn we bij het Zilverblad niet tevreden.

Ook al mochten we na onze eerste oproep Elle Van Loy verwelkomen, toch blijft er plaats voor meer vrouwelijk journalistiek talent. Niet zozeer omdat we anders kopij te kort komen, maar omdat ons Zilverblad geen mannen-aangelegenheid mag zijn.

Vandaar deze nieuwe oproep.

Je hoeft geen Mia Doornaert of een Greet Op de Beeck te zijn om over de samenstelling van ons blad van gedachten te wisselen, of er een stukje in kwijt te willen.

Meer zelfs. Als je wil bevallen van zo'n stukje, maar eraan twijfelt of je het allemaal wel goed gezegd krijgt, dan staat er nog altijd een hulpvaardige eindredacteur klaar die voor een mooie baby zorgt.

Wees niet bescheiden, neem een redactielid in de arm en laat iets weten!

Meld je bij eindredacteur
walter.decoene@telenet.be,
0487/68.29.45, of bij
hugo.van.dienderen@telenet.be,
0495/52.37.69.

COLOFON

Zilverblad is een uitgave van GroenPlus en verschijnt 4x per jaar; in maart, juni, september, december. Gedrukt op cyclusPrint, papier van 100% gerecycleerde vezels.

Verantwoordelijke uitgever:

Hugo Van Dienderen, Wapenstraat 2 bus 2, 2000 Antwerpen

Eindredactie: Walter Decoene

Werken mee aan dit nummer: Lena Burm, Joris Willaert, Frans Coenen, Hugo Van Dienderen, Walter Decoene, Tony Cooreman

Redactieraad: Hugo Van Dienderen, Walter Decoene, Frans Coenen, Joris Willaert, Elle Van Roy

Foto's: Walter Decoene, Jan Verhaert, Shutterstock

Lay-out: Beeldburo | **Drukkerij:** Druk in de weer

LID WORDEN?

De leden van Groen die 55+ zijn, worden automatisch bij GroenPlus gerekend en ontvangen Eco-zine en ook dit Zilverblad. Lid van Groen kan je best worden via de website van Groen. Je vult het formulier in dat je vindt op <http://goo.gl/VdYJ6> en je stort €10 op rekening van Groen BE47 0010 9836 8180.

Laat mij maar badmintonnen!

Hij had er duidelijk zin in. Het lachje waarmee hij me begroette liet er geen twijfel over bestaan. Hij verjaarde vandaag en dat moest gevierd worden. Alles was er klaar voor, maar heel eventjes dreigde het allemaal te eindigen in een poel van ellende...

Met al de drukte en de cadeautjes die hij moest uitpakken, zag ie zijn opa niet eens staan, maar dat deerde allerm minst. Ik observeerde hem, zoals ik dat altijd doe en liet hem de vrije loop. Samen met zijn stiefpa had hij net de laatste hand gelegd aan een gesofistikeerde spoorbaan. Klus geklaard, dus zakte hij af naar de tuin, waar zijn peter met een racket stond te zwaaien.

Beneden kreeg hij er ook zo eentje toegestopt. Hij controleerde het ding heel even en begon er toen vervaarlijk mee te zwaaien. Tot zijn peter aangaf wat je met het racket kon uitrichten. Toen volgde, met eindeloos veel inzet, een spel van gissen en missen. De shuttle kwam overal, maar niet ophet racket terecht.

Geen nood, echter: Jens dacht geen moment aan opgeven. Ook niet toen zijn mama hem terug naar boven riep, omdat een nieuw groepjes bezoekers zijn opwachting maakte. Ze zeulden een enorm pak mee, iets wat je als driejarige onmogelijk de baas kon.

'Kom eens kijken', riep zijn mama hoopvol, 'er zijn nog cadeautjes'. Het feestvarkentje gaf geen krimp, maar bleef verwoed naar de shuttle meppen die op 'm toekwam.

Na drie vergeefse roepen zakte mama naar de tuin af, greep de badmintonkampioen in spé bij de lurven en haastte zich met de tegenstribbelende peuter naar binnen. Immers, wat moest het wachtend bezoek wel denken van zo'n ondankbaar feestvarken.

Ik keek toe hoe mijn kleinzoon gemanipuleerd werd. Gewoon gefnuikt in zijn gelukkig nog spontane leventje. Ik verwenste stilletjes mijn dochter, omdat ze zo weinig feeling aan de dag legde.

Boven verstomde het gehuil. Het feestvarken haalde, niet zonder hulp van derden, een plastic werkbank uit de verpakking. Een massa onderdelen, schroefjes en bouten tuimelden op de grond. Vier volwassen mannen boden zich spontaan aan om de werkbank te monteren. Het interesseerde de jarige geen fluit. Uit de verpakking viste hij een nepboor op, die je vroem, vroem kon laten draaien. Maar toen hij ook daarop uitgekeken was, griste hij een koekje van tafel en verdween geruisloos. Terug naar beneden om er, jewel, verder te badmintonnen.

Feestje gered. Ik herademde opgelucht.

— WOUT